

במיטבח סודי
של מישור
החוץ בו של
ברווז מכווער

הפרוטוקולים של זקני איש"ף

המגעים עצמם קויימו, לפי הסיפור, כדי לזרוע בישראל מבוכה, אשליות, מחלוקת פנימית, חשדות הדדיים — כל היעדים השיגרתיים של מיבצע לוחמה פסיכולוגית. אם כך הדבר, בוודאי היו גאוני אש"ף מעוניינים לפרסם את הדברים ברבים, ל"הפיצם בארץ, לתת להם פומבי. והנה, למרבה הפלא — קרה בדיוק ההיפך: אנשי אש"ף תבעו במשך חודשים ארוכים שהמגעים יתנהלו בסודיות מוחלטת, ללא פירסום כלשהו.

אולי היה זה תכסיס? האם הם העמידו פנים שהם רוצים בסודיות — אך הדליפו בחשאי את הדברים לעיתונות, וגם גרמו לפירסום סנסציוני?
 אם זה נכון, הרי כליהשרת הי עיקרי של אש"ף בישראל הוא ה"צהרון", ידיעות אחרונות, והסוכן הבכיר של האירגון בארץ הוא שלמה נקדימון, כתבו המדינה שהרי נקדימון הוא שהשיג את הסקופ העולמי ופירסם לראשונה את דבר קיום המגעים. נראה כי המזימה מסתעפת והולכת.

הרשימה המגוחכת

אך הקטע העיקרי של הידיעה, המעיד על טיבה וגם על רמת מפברקה, הוא זה המכיל את רשימת חברי הצוות של אנשי הודון האש"פים. לגבי קורא הישראלי הרגיל בוודאי אין זו אלא רשימה רגילה של שמות ערביים. אך מי שמצוי בעניינים פלסטיניים — ויש בישראל עשרות מומחים, אנשי מודיעין, מירחנים ופרשנים רציניים — מזהה אותם מיד. קשה להעלות על הדעת רשימה מצחיקה יותר. אילו היה מופיע בפראוודה סיפור על צוות ריגול ישראלי, המורכב משל ברודי, (המשך בעמוד 40)

התנהלו עם הדרג הבכיר ביותר בי אש"ף. היה צורך להמציא במהירות סיפור חדש. וכך נולדה האגדה החדשה. האם היו מגעים עם צוות בכיר באש"ף? ועוד איך היו! עראפאת עצמו שלח את האנשים! אבל הוא עשה זאת כדי להרוס את המדינה. זוהי מילחמה פסיכולוגית.

מאת אורי אבנרי

בקיצור: הדבר שאך אתמוד ל"היה ולא נברא, הפך בנילילה ל"מזימה שטנית של ראש אש"ף.

נקדימון הנוראי

אחרי ה"מיו" וה"מתר", בא ה"מה". במ"ה, בעצם. נאמר בידיעה? נאמר בה כי צוות של אנשי אש"ף שעסק, בין השאר, בהפסקת העלייה מ"ברית המועצות, קיים מגעים עם מועצה ישראלית, שאחד מחבריה הבלטים הוא לובה אליאב, האיש שהוא — אולי יותר מכל אדם אחר — אבי העלייה החדשה מברית המועצות. כעובד בכיר בשעתו בר גטירות הישראלית במוסקבה, הגיח אליאב את היסוד לאותה מערכת שהצמיחה את תנועת העלייה.

גאוני הלוחמה הפסיכולוגית של אש"ף לא ידעו זאת. נאמר כי אש"ף ביקש לקיים מגעים עם המועצה הישראלית, שהמינשר שלה כולל סעיף מיוחד בדבר "הזיקה שאינה ניתנת לעירעור" של מדינת ישראל ל"ציונות, כדי להשתמש בה לעידוד הירידה של יהודי מארוקו, לוב ועיראק מן הארץ, חזרה הארצות מוצאם. מוזר, מוזר.

עד כאן הסיפור. מסתבר ממנו כי המגעים בין מישלחת אש"ף ובין ראשי המועצה הישראלית לא היו כלל מגעים מדיניים, שנועדו לבדוק את האפשרויות של הידברות בין צמרת אש"ף וממשלת ישראל, אלא תרגיל שנועד להרוס את המדינה. חברי המועצה הישראלית פעלו — אולי בלא יודעין, סתם מתוך טיפשות ונאיביות חסרת-תקנה — כסוכני, הדיס-אינפורמציה האש"פית. גרוע מזה: הם שירתו, במישרין או בעקיפין, את מסכלי העלייה מברית המועצות ואת מעודדי הירידה מן הארץ.

מוסדות מחקר אלמוניים

מי ששמע את הידיעה ברדיו — או שקרא אותה למחרת היום בעיתונים — בוודאי שם לב לעובדה מוזרה. מניין כאה הידיעה? מי האכא שלה?

דוב ינון ציטט "מוסדות מחקר" אל-מוניים. כאשר נשאל על כך עלידי האלוף (מיל.) מתי פלד, עוד בהמשך אותו שיר דור, התפרץ ינון ואמר שכעיתונאי, אינו מגלה מקורות אינפורמציה. וזה מוזר. חוקה על מוסדות מחקר רציניים שאינם מתביישים במחקריהם. להיפך, בדרך-כלל הם מעסיקים מומחים ליחסי-ציבור שיד"אגו לכך ששמותיהם יוזכרו בהבלטה רבה ככל האפשר בעת פירסום מחקריהם. והנה — מוסד ביישני. מוסד שאינו רוצה לגלות את זהותו.

הידיעה המרעישת, החשובה, המחייבת הפקת מסקנות מרחיקות-קשת, היא ממורת, ירדה שי אכיה מתבייש באכהותו.

יש לכך טיבה פשוטה: שום מוסד רציני, שבראשו עומדים אנשים שמם האק"דמאי חשוב להם, לא היה מעלה בדעתו אף לרגע להעניק את שמו לייצור זה. אם כן, מי האכ?

אפשר לנחש. איש-מיקצוע, היודע מי מוזן את מי וכיצד, איך מופצות ידיעות ועלידי מי, יכול היה כבר בשמיעה הראשונה לזהות את אביה-ממורת. הפרוטוקול הזה של זקני-ערב נודד בתוך קרבו של מישרדי-החוץ של הפרופסור שלמה אבינרי.

המזימה השטנית

אחרי השאלה "מי?" באה השאלה "מתי?" מדוע פורסם גיבוי זה דווקא בי שבוע שעבר? האם נתגלו הדברים לפתע-פיתאום? האם מרגל מיסחורי, שהושתל בתוך לישר-כתו של עראפאת, הצליח להעביר את הידיעה בכתב-סתרים דווקא ביום ג' שעבר? יש סיבות מוחשיות יותר לע"י תו"ה.

עד לפני שבוע פטר מישרדי-החוץ את מגעי המועצה הישראלית בנימה של ליג"לוג. בעיקבותיו הודגבה כל עדת הכתב-לבים והפרשנים, מודחי קהיליית המודיעין, המשרתים את מישרדי-החוץ בעניינים אלה בתוככי העיתונות הישראלית. והנה, לפני שבוע, בא יאסר עראפאת והכריז מעל בימת המועצה הלאומית ה"פלסטינית כי הוא, אישית, הטיל על ה"דר" עיסאם סאטאווי לקיים את המגעים עם חברי המועצה. מן בניו-הקדפים של התעמולה הרישמית התמוטט. אייאפשר היה עוד למעון שלא היו מגעים, ושלא

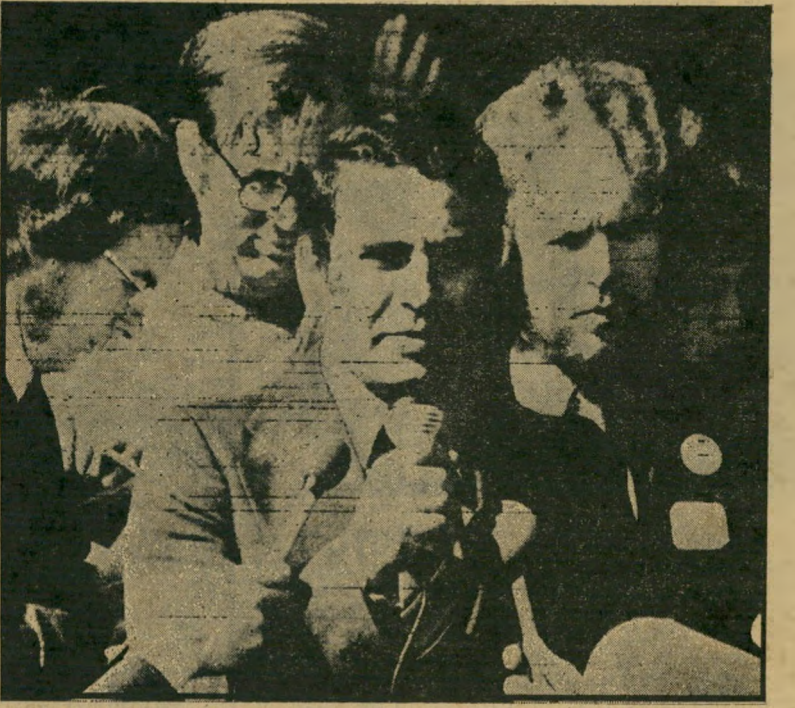
יאסר עראפאת מזימה שחורה

אחד הסיפורים המוזרים ביותר בי תולדות הרדיו הישראלי שודר ביום השלישי שעבר בתוכנית היום הזה. קולו השמנוני של דוב ינון, המוגדר כי מומחה של שידורי ישראל לעניינים ערי-ביים, הביא בשורה מסמרת-שיער ממש, שהיתה צריכה להחריד כל איש בישראל. מאז נזדעק העולם כגלג, "הפרו" מיקודים של זקני ציון", לא נתי פרסמה מזימה זדונית כמו זו שתתי ארה ע"י-ידי הפרשן הערביסטי.

צוות מיוחד

זה סיפורו של דוב ינון: נודע לו מפי מוסדות-מחקר מסור-יימים כי באש"ף פועל, מאז 1975, צוות מיוחד ללוחמה פסיכולוגית ולדיס-אינפורמציה. צוות זה שיכנע את מדינות-ערב להציע לישראלים, שעלו ארצה מארצות-ערב, לחזור לארצותיהם. הוא גם נסע לווינה כדי לשכנע את עולי ברית-המור-עצות שלא עלות לישראל. אותו צוות גם יזם וקיים את המגעים עם ראשי "המועצה הישראליית למען שלום ישראל-פלסטיני" נ"י, כדי לערער את המדינה מכפנים.

הצוות, שבראשו הועמד ה"דר" עיסאם סאטאווי, כולל בין השאר את סברי גר"יים, דאוד ברי-כאת, סעיד המאמי, אבו-מאזן (מחמוד עבאס) ועזיאלדין קק"י.

סעיד המאמי רשימה מצחיקה